

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 10: Goddeverredomme, ik heb altijd pech

Het leven van een Haags peutermeisje is niet makkelijk. Van geen enkel peuterkind, maar vooral deze niet. Hoe graag ze ook blij wilt zijn, de hele wereld is tegen haar. Ook haar eigen wereld. Zelf zij is tegen haar. Een constante strijd. Altijd maar ruzie. Het valt niet mee om Hira te zijn. Punt 1: qua spraak gaat het allemaal niet zoals ze wilt. Punt 2: het lichaam werkt vaak ook niet mee. Punt 3: ik heb altijd pech. Punt 4: ik ben niet snel afgeleid.

Ze doet dus uitspraken die eigenlijk niet kunnen en mogen, voorbeeld. We rijden weg uit Den Haag, en iemand voor ons rijdt tamelijk langzaam. Ik zucht maar want kinderen. Rechtsachter mij zit Hira, ziet het, denkt na, kijkt.

Goddeverredomme rij eens door! Zo dan, goedemiddag Hira, Rama slikt. Ik zeg: je mag best lachen Rama. Dit was grappig. Gappagh he papa? Hira, je mag dat eigenlijk niet zeggen kind. Kwibus schuift op, wij rijden er naast, Hira kijkt naar binnen, trekt haar unibrauw op...serieus opa, rij es doah!

Het lichaam werkt vaak niet mee. Waarom? Zie vorige blog.

Ze heeft altijd pech. Maar echt altijd. Maar je mag niet lachen! Want het is stom, en blij, en oh, en blij, en goddeverredomme. Hira heeft fonteintjes ontdekt. Water is fijn, water is leuk, ze is blij. Overal schieten de stralen vandaan, overal schieten ze heen. Hira rent heen en weer met een blik van blijdschap afwisselend met teleurstelling en woede. Ik kijk het even langer aan, vraag me af waar die mengelmoes van gezichten in vredesnaam van komt. Het wordt me snel duidelijk. Hira ziet een straal, rent er naartoe, strekt haar handen uit door het water, gezicht is blij, water weg. Kak. Hé, daar nog één! Hira rent er naartoe, strekt haar handen uit door het water, gezicht is blij, water weg. Kak! Wacht! Nog één! Hira rent er naartoe, strekt haar handen uit door het water, gezicht is blij, water weg. Boos loopt ze weg, klote water. Twee meter gelopen, waterstraal leeft weer, met een grote hoge boog splash op haar Hira haar hoofd en rug. Goddeverredomme! Klote water! Je ziet haar denken, elke keer als ik het aanraak is het pleite. Nu loop ik weg, donder dan ook maar op met je rotstraal, zoek het uit.

Ze is niet snel afgeleid. Welk kind is dat nou wel, doe es normaal. Schoenen aan, klittenband vast, even daardoor en heee, er is een vlieg, ik lust pasta, umizoomi is ni meer. Verzin het maar, elke ouder kent dit. Is niets nieuws. Voor Hira wel, want ze heeft altijd pech. Stomme wereld, om over de natuur niet te spreken.

Ladies and gentlemen, Hira. Het boze peutermeisje.